

# FARNÍ LIST KAPLICKA č.4-5/14



**Měsíčník těchto farností  
římskokatolické církve:**

**Kaplice**

**Malonty**

**Omlenice**

**Blansko**

**Dolní  
Dvořiště**

**Rychnov  
nad Malší**

**Rožmitál  
na Šumavě**

**Pohorská  
Ves**

**Cetviny**

**Pohoří  
na Šumavě**



*P. Josef Jílek, mučedník  
rodák z Výchně u Kaplice  
naš vzor a patron*

## DUBEN-KVĚTEN 2014

Bratři a sestry!

Zdravím Vás z úvodní stránky našeho farního časopisu. Najdete v něm převážně reportáže z našeho farního života. V době velikonoční oslavujeme nový život, a jsem rád, že se můžeme radovat také ze života v našich farnostech a Pánu za něj děkovat. On je dobrým pastýřem, který nás chce vést ke světlu a prameni života. Nechme se jím vést, naslouchejme jeho slovu a podle něj také žijme.

*P. Pavel*

Ty Zmrtvýchvstalý, sestoupils do smrti  
a ke všem, které smrt pohltila.

I ve mně sestup do všech míst,  
která jsou mrtvá,  
do všeho, co čeká na tvůj život  
a na tvé světlo.

Tys skutečně vstal z hrobu  
a vedeš mrtvé k životu,  
ztemnělé ke světlu  
a hříšníky k smíření s Otcem

I ve mně vstaň z mrtvých  
ze všech mých hrobů,  
a všechno mrtvé ve mně zburcuj k životu.  
nepěkně proměň svým milujícím pohledem  
a mou vinu vlož do čekající náruče Otce.

*Georg Lengerke*



www.taemeri.co.kr  
by Yongsung Kim

# Slovo k farníkům



Přátelé,  
velikonoční doba i mariánský měsíc květen nás zvou k naslouchání Božímu slovu. Emmauzští učedníci naslouchají výkladu Písma od samotného Pána a pak ho poznávají při lámání chleba. Marie Magdalská pozná Ježíše když jí důvěrně osloví: „Marie“ a také ostatní učedníci vnímají Ježíšova slova „Pokoj vám“ jako slova Vzkříšeného. Beze slov by setkání nebyl o úplně. Stejně tak i my bychom se bez naslouchání Božímu slovu s Kristem opravdově nesetkali.

Panna Maria všechny Ježíšova slova uchovávala ve svém srdci a naslouchala jim. Napodobujeme ji a rozjímeje o slovech Písma svatého.

Na našich společenstvích a biblických hodinách jsme v dubnu uvažovali nad 4. knihou Mojžíšovou – Numeri. Ač by se zdálo, že tato kniha naší době moc neřekne, našli jsme v ní mnoho inspirativního. Tato kniha líčí cestu pouští do zaslíbené země. To je obraz i naší cesty – životní cesty ke štěstí. Na této cestě přicházejí podobné zkoušky, jaké prodělal Izrael. Také hladovíme a žízníme – po lásce, po spravedlnosti, po úspěchu, po dobru. A když to hned nestáváme, trápí nás pochybnosti. Ty jsou v knize Numeri zobrazeny jako oheň, či ohniví hadi. Ty mohou člověka zahubit. Mojžíš proto udělal měděného ohnivého hada, kterého připevnil na hůl. Tento obraz poraženého hada, poražených pochybností, Izraelity uzdravil. Je to předobraz pohledu na kříž. Vidíme na něm poražené zlo, kéž i nám dá kříž naději, že všechny naše trampoty budou překonány novým životem.

V úvodu této knihy je nastíněn řád pro pochod izraelských kmenů. Uprostřed je nesena archa úmluvy a každý kmen má své místo. Hezký obraz i pro nás: životní cestou nemůžeme jít o samotě, ale jen s druhými. Každý má nějaký svůj specifický úkol, kterým slouží ostatní, každý má (podobně jako izraelité při pochodu) své místo. A uprostřed musí být Kristus. Pak se ubráníme nepřítelům a dojdeme – společně – nejen do konečného cíle u Boha, ale i k oázám, kde něco z onoho cíle zažijeme částečně už nyní.

Rozjímeje tedy i nad zvěstí starozákonních knih, mohou nás velmi inspirovat. Navštěvujeme společenství a biblické hodiny a vezměme si také sešítky se stručným výkladem probíraných knih.

## VĚNUJME SE BIBLICKÉMU STUDIUM A NAVŠTĚVUJME BIBL. HODINY

Má je ovšem také lásky čas.

Vhodnou biblickou knihou, nad kterou můžeme rozjímat je kniha Píseň písní. Ona líčí básnicky nejen lásku mezi chlapcem a dívkou, ale i lásku mezi Bohem (ženichem) a lidskou společností (nevěstou) k níž patříme my všichni. Tento text je také plný dramatických zvratů kdy jeden hledá druhého. Ale tak to asi má být. Když se musíme vzájemně hledat, jsme si vzácnější. Využijme tedy máj na rozjímání i o této biblické knize, případně si půjčme výklad Písně písní, je to nový přírůstek v knihovně.

## PŘEČTĚME A PROROZJÍMEJME SI BIBLICKOU KNIHU PÍSEŇ PÍSNÍ

# List emeritního biskupa



Draží bratři a sestry,

prvního března přijal Svatý otec mou žádost o uvolnění ze služby diecézního biskupa v Českých Budějovicích.

Chci Vám všem poslat své požehnání biskupa, který byl dvanáctý v řadě českobudějovických biskupů od vzniku diecéze.

Nastoupil jsem po bok pana biskupa Antonína Lišky 31. 3. 2001 jako koadjutor. 25. 9. 2002 jsem převzal od pana biskupa Antonína vedení diecéze. Rok nato pan biskup Antonín zemřel.

Do Českých Budějovic jsem přišel v poslušnosti vůči Svatému otci, i když už tehdy jsem byl velmi zasažen po mozkové mrtvici v roce 1999 v Praze. V Českých Budějovicích přišly další závažné zdravotní problémy, včetně rakoviny ledviny. Měl jsem ale výborné spolupracovníky. Především to byl pan generální vikář Baxant, nynější biskup v Litoměřicích, který přišel 1. 1. 2003. V březnu 2008 se stal mým pomocným biskupem otec Pavel Posád. Po odchodu Mons. Baxanta v říjnu 2008 jsem opět prožil velmi těžké období.

Pak se úřadu generálního vikáře ujal Mons. Adolf Pintíř. S vděčností jsem přijal jeho vynikající součinnost i obětavou práci všech zaměstnanců biskupství. Ale mých sil ubývalo. Byl jsem několikrát hospitalizován a desetkrát na léčebném pobytu v lázních.

Biskupova služba není jen organizace, administrativa a slavnostní bohoslužby. Jsou to i cesty po diecézi a služební výjezdy do ostatních částí republiky i do zahraničí. Na úrovni České biskupské konference jsem byl pověřen celorepublikovou péčí o mládež, o řeholníky a řeholnice a o Eucharistické kongresy. Například vloni jsem spal na 26 místech a ujel 20.000 kilometrů. Je ale nutné pracovat i odpoledne, večer, někdy i v noci. A to už jsem dlouhodobě nemohl.

Vydržet ještě čtyři roky do kanonického věku 75-ti let by znamenalo omezování důležitých oblastí v řízení diecéze. Po dlouhodobém uvážení, modlitbě a konzultacích s lékaři, panem nunciem a nejbližšími spolupracovníky jsem se rozhodl požádat Svatého otce o uvolnění. On mi s velkým uznáním a porozuměním vyhověl. Ještě jsem se s ním mohl pozdravit při návštěvě v Římě před měsícem.

Všem Vám žehnám. Církev žije z Krista, s Kristem a v Kristu. Už 2000 let – až do konce světa! Naše životy patří do tajemných dějů mystického organismu Církve. Žijme v ní a s ní. Spoluvytvářejme jí.

Žijte podle desatera a přikázání lásky. Zachovejte si stálost modlitby, pokání a účinnou účast na nedělní mši svaté.

Já sám už dávno, teď i nadále jsem nadšený osobou našeho Pána Ježíše Krista. Vroucně ctím jeho a naši Matku Pannu Marii. Patřím k bratřím svatého Františka z Assisi. Naučil jsem se mít rád lidi, i když s některými je taková potíž, že bez Božího přispění by to šlo těžko. Křesťanská láska není naivní a akademická. Ale někdy i bolí. To vše jsem rád poznal a žil. A budu žít nadále.

Modlete se za současného administrátora diecéze Mons. Adolfa Pintíře a pomocného biskupa Pavla.

Modlitbou provázejte i požehnané ustanovení dalšího biskupa.

Ze srdce Vám i všem Vaším drahým žehnám.

*Mons. Jiří Paďour, OFM Cap., emeritní biskup českobudějovický*

# Velikonoční radost

Nedávno jsem posílala jedno dítě s maminkou na operaci obou očí. Po návratu z nemocnice mi maminka dítěte vyprávěla: „Bylo to hrozné. Na sál mi odvezli tříletou Natálku jako zdravé dítě. Po operaci se mi vrátila jako bez života. Když se probudila z narkózy, zjistila, že nevidí, neboť obě oči měla zavázané. Musel to pro ni být šok. Od narození viděla, a najednou tma. Marně jsem jí říkala, že tento stav je jen přechodný, že až jí obvazy z očí sundají, opět uvidí. Tříletému dítěti to nevysvětlíte. Žije přítomností. Byly to krušné 3 dny. Nedokážete si však představit tu její obrovskou radost, když jí obvazy z očí sundaly a ona opět uviděla...“

Uvědomila jsem si, že něco podobného museli prožít i Ježíšovi učedníci. Nejprve žili s Ježíšem, po jeho ukřižování a uložení do hrobu jej již neviděli. A pak ta jejich obrovská radost, když poznávají vzkříšeného Pána...!

Velká bolest a pak velká radost Marie Magdalské, která hledá Pána v prázdném hrobě a pak venku poznává vzkříšeného Pána, který ji oslovuje jménem.

**Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky „Rabbuni“, to znamená „Mistře“.** J 20,16

K učedníkům, kteří jsou na cestě do Emauz a hovoří o ukřižování Pána, se sám vzkříšený Ježíš připojuje, ale oni ho nepoznávají.

**Něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali.** Lk 24,16

Učedníci poznali Pána při Eucharistii.

**Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim.**

**Tu se jim otevřely oči a poznali ho.** Lk 24, 30-31

Ježíš se zjevuje učedníkům také v Jeruzalémě.

**Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.** J 20,20

Apoštol Tomáš tenkrát nebyl s nimi, Ježíš však přichází mezi své učedníky znovu.

Představuji si, jak obrovskou radost musel Tomáš prožít při setkání se vzkříšeným Pánem, když náhlým prozřením a radostí zvolal: „**Můj Pán a můj Bůh!**“ J 20,28

Kde je zřídlo oné nádherné radosti? Pramenem radosti je sám Pán.

Ježíš ve své modlitbě za učedníky říká: „**Nyní jdu k Tobě, Otče, ale toto mluvím ještě na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti.**“ J 17,13

V neděli, na Boží hod velikonoční, ke konci mše sv. chrámovou lodí kaplického chrámu směrem k presbytáři se rozběhla asi tříletá holčička a radostně začala tancovat. Spontánně vyjádřila svoji radost.

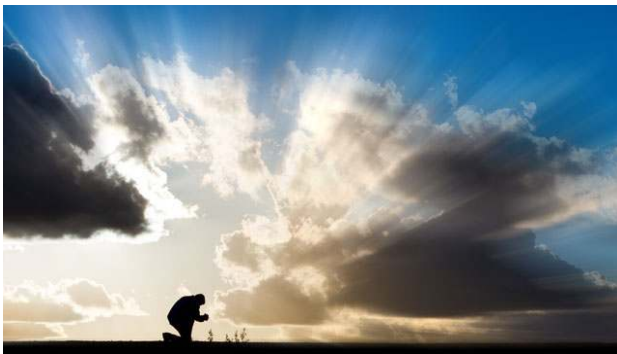
Kéž i v nás se rozšiřuje velikonoční radost! Neboť jak napsal papež Jan XXIII:

**„Radostí se přímo otevíráme odlesku Pána.“**

Milena Voldřichová



# Vyznání



Smím se  
dotknout,  
smím snad na chvílku pohlédnout,  
smím spočinout v objetí samotné Lásky.

V nekonečném tichu, v záři,  
která samotnému slunci se podobá,  
v teploučku a měkoučku nejjemnějších vláken látky,  
tak se ponořit do věčnosti Lásky.

Strach již není, není pochybností,  
není myšlenky, není samoty,  
není utrpení.

Jediné co zůstává  
je dokonalé naplnění Tvé lásky,  
která svou silou se snad ani unést nedá.

Ó Bože, slzy stékají po tváři,  
Tvá láska nemá žádné hranice,  
žádná omezení.

Děkuji, Milovaný, za každý dotek,  
za každý pohled,  
za každé obejmutí,

všechny modlitby jsou směřovány v lásce  
k Tobě – Nejvyšší  
Dokonalosti –

## O BATŮŽCÍCH

Každý člověk na tomto světě má svoje radosti i trápení. Život přináší i světlé chvíle a jindy zase naše duše a někdy i náš duch prožívají období smutnější, dobu zdánlivého temna. V tom druhém případě, a to hlavně pokud pochybujeme o základních otázkách lidského bytí, konání, existenci Boha, se člověk dostává do velmi úzkostných stavů. Jeho trápení budeme pro jednoduchost označovat jako batůžky o různé hmotnosti.

Otec o tomto jasně ví, prožívá to s námi díky oběti Pána Ježíše, ale vybavil nás nohami, které tento batůžek dokážou snést. Nikomu Otec nedopustí nést více trápení, nežli to, co by snesl. Nesmíme na tento problém ovšem pohlížet způsobem, jakoby nás snad Bůh uváděl do stavů deprese, trápení atd. Tyto stavy si člověk navozuje sám, svými hříchy a nejvíce, což si povíme dále, svojí pýchou.

Bůh nás vybavil schopností empatie (schopností vcítění se do druhého). Na začátek musím uvést, že všechno i schopnosti člověka jsou determinované, mají své hranice. Pokud bychom se dostali za tyto hranice, nabrali si na sebe větší zátěž, než bychom dokázali unést, mohlo by se stát, že se nám nohy rozjedou a my skončíme špatně.

Člověk si o sobě v některých případech myslí moc. Uvedu příklad: V poslední době je velmi oblíbené (v kurzu) starat se o věci, do kterých nám nic není. Lidé se zajímají o skutečnosti (batůžky) druhých a snaží se jim „pomoci“. Člověk, který má problémy a této „služby“ druhých s radostí využívá. Zde ovšem dochází ne k jednomu, ale dvěma problémům.

a) Jedinec, který prochází temnem, se dopouští hříchu lenosti tím, že nechce své problémy řešit sám, i když by mohl. Např. Minulý týden za mnou přišel člověk, jestli bych mu nevypral oblečení. Já tento úkol bez připomínek přijal, protože jde pouze o zapnutí tlačítka a otočení kolečkem. Tento člověk řekl, že si prášek na praní přinese odpoledne.

Čekám celé odpoledne a muž nikde. Vzal jsem tedy prášek, který máme na faře společný a prádlo mu vypral. Nutno ještě připomenout, že jedinec s prádlem je naprosto schopný slíbeného činu. Dostává se tedy do hříchu tím, že je líný.

b) Naopak: Navštívil mě kamarád s dost velkým a hlubokým problémem. Moje přehnaná schopnost empatie se okamžitě chytla žezla a koruny nad mým vědomím a já **potřeboval** tomuto člověku pomoci. Nutno připomenout, že nemám žádné psychologické, či psychiatrické vzdělání. Sám jsem se tedy dostal do hříchu, protože se s jasností jedná o moji pýchu.

Nechci zde, aby to vyznělo, jako že by jsme se neměli navzájem poslouchat a svěřovat se. Člověk si ovšem musí uvědomovat neustále svoji maličkost (pokora!!!!) a zůstat v tomto světě co nejvíce ataraxní (maximálně duševně vyrovnaný).



# 650. výročí v Malontech



## K nejstarší zmínce o farnosti Malonty

Symbolickou štafetu kulatých výročí ve farnostech na Kaplicku převzaly pro letošní rok Malonty.

Dne 4. dubna 1364 byl do úředních knih v kanceláři pražského arcibiskupství, do jehož obvodu působnosti až do r. 1785 náležely také jižní Čechy, zanesen latinský zápis o tom, že po smrti Přibíkově byl na základě závazného návrhu (presentace) pana Petra z Michalovic ke kostelu „in Maynalihsлаг“ ustanoven (za faráře) klerik Jakub ze Soběslavi. V držení církevního obročí ho měl uvést doudlebský děkan.

Uvedený zápis zároveň dokládá existenci fary a kostela v Malontech. Podle zjištění historiků umění byl kostel sv. Bartoloměje na dodnes zachovaném půdoryse vybudován právě ve třetí čtvrtině 14. století. Kolem r. 1500 pak vznikla kruchta, pilíři podpíraná klenba chrámové lodi a věž, na níž je doposud zavěšen památný zvon z r. 1507. Přibližně z téže doby pochází také křtitelnice. Velkou neznámou však zůstává, zda boční kaple původně zasvěcená sv. Kateřině a nyní sv. Barboře, která až do r. 1887 sloužila též jako sakristie, ze základů v první čtvrtině 14. století vyrostla samostatně, anebo coby součást kostela.

Patrně se asi nepodaří spolehlivě rozluštit jinou historickou záhadu, která by při jisté úvaze mohla představovat ještě o něco málo starší doklad o farnosti, nýbrž i jednu z prvních písemných zmínek o Malontech vůbec. Ve výše zmíněných úředních knihách pražského arcibiskupství totiž stojí zaznamenáno, že dne 8. ledna 1360 byl namísto svého zesnulého spolubratra Filipa ke kostelu v Kaplici (za faráře) ustanoven bratr Konrád, řeholník kláštera v Milevsku, podle návrhu opata Mikuláše a celého tamního konventu. Na určené obročí ho měl uvést farář „in Slauicz“.

Obyčejně býval tímto úkonem pověřován některý z farářů v okolí. V sousedství farnosti Kaplice leží právě Malonty, pro něž jsou v pramenech z poslední čtvrtiny 14. století doloženy různé varianty německého i českého základu ani zdaleka neustáleného názvu, mj. Meneslaw, Monoslaw, Menoslaw. Takže kdoví?

Letopočet 1364 ovšem v sobě nese jistotu. Jelikož samotný výroční den připadl do vrcholícího období postu před největšími křesťanskými svátky, výročí 650 let od nejstarší písemné zmínky o farnosti Malonty si připomeneme v srpnu při pouti a po ní. (připravuje se koncert a přednáška) Sp.

# Křesťanský ples



V sobotu 15.2. se konal v Kaplici 8. křesťanský ples. Již od rána se v sále Slovanského domu připravovaly ceny

a zdobil se sál. Organizátorce Jaroslavě Králové vydatně pomáhal Jiří a Valika z Malont.



K tanci hrála Kaplická pětka a uvádění plesu se ujala Kristýna se Štěpánem, později je vystřídal Jiří Štein. Jako předtančení vystoupila skupina La – St Dance Team z Českých Budějovic – což jsou mladí z taneční školy. Předtančení mnohé naladilo, aby pak také přišli na parket.



Tanec je velmi dobrou příležitostí k uvolnění a relaxaci, poskytuje člověku radost a je i společenskou záležitostí, umožňuje navazování a prohlubování vztahů. Tanec měl a má své místo i v náboženských obřadech. Vzpomeňme na Davidův tanec před archou úmluvy a na další zmínky o tanci ve Starém zákoně. Ve středověku se taneční prvky projevovaly v náboženských průvodech. I v dnešní době se mnohde snaží začlenit tanec do křesťanské liturgie.





Na křesťanském plesu se však chceme především pobavit. Součástí zábavy jsou i různé hry.

Na obrázku vlevo je tanec s ozdobenou sběračkou – která připadne tomu, kdo při výměně partnerů zůstane sám.



Plesu se zúčastnilo asi 80 lidí. Prodaných vstupenek bylo 61. Výtěžek plesu činil 5 tis. korun – i díky darům těch, kteří se nezúčastnili.

Tradičním přínosem plesu je i to že se zde setkávají lidé mladí i starší, ženatí i svobodní.



Díky četným dárcům se sešla bohatá tombola a tak asi nebyl nikdo, kdo by si po zakoupení lístku (viz foto) něco z ní neodnesl. Protože mnohé věci do tomboly přinesli farníci, tak jsme se vlastně i vzájemně obdarovali. Plesu se účastní také přátelé z evangelické církve a zde prožíváme i hezké ekumenické společenství.



Společenství se vytváří také u stolů. Je dobře když si přisedneme i k lidem které až tak moc neznáme. Je v tom příležitost k seznámení a popovídání si. Na stolech byly také rozdány



soutěžní lístky s kvízem o znalostech z bible, a z vědomostí o farnostech. Ty jsem potom vyhodnocoval. Vše bylo v humorném duchu.



V půl jedenácté, kdy kapela odešla na večeri, se hudebních nástrojů chytili mladí a zahráli a zazpívali několik hezkých křesťanských písniček pod vedením Kristýny. Ples je tak vždy obohacen o křesťanský prvek. Jsme vždy potěšeni jak písněmi, tak mladými, kteří je zpívají.



U výdeje tomboly je plno, ceny přitahují a tak se povedlo prodat všechny lístky. Naší největší výhrou však jsou dobré vztahy, k nimž jistě ples také přispívá.



Vrcholem zábavného programu je finále soutěže stolů. V první části měli soutěžící štafetovitě nafouknout balonky na nichž

byly slabiky, z nichž v každém družstvu vzniklo nějaké slovo. Ve druhé části měla dvě zbylá družstva soutěžit v tom, kdo dřívě



nasype do pytlíku zrní (viz prostřední obrázek nahoře). Zvítězilo družstvo na obrázku vlevo. Se zrním jsme měli pak ještě menší patálii –po půlnoci se konalo ještě slosování nevyherních losů a jednou z cen byl pytel zrní. Ten se však při předávání protřhl – jak vidíte na fotce. Že by to bylo znamení? Znamení, že máme zasévat dobrou pohodu, která ples provázela?



Asi ano. Děkuji všem, kteří se na organizaci, přípravě a programu podíleli, děkuji za všechny dary do tomboly i jakoukoliv Vaší podporu a samozřejmě za účast. Těším se na příště! ps

# Stalo se ...



Měsíc únor jsme začali svátkem Uvedení Páně do chrámu. Bohoslužbu v ten den zahajujeme u vchodu, kde si lidé zapálí svíce a připomenou si tak událost, kdy Josef s Marií přinášejí do chrámu Světlo světa – Ježíše, aby ho obětovали – zasvětili Pánu. I my se snažíme vnášet do církve i do světa světlo lásky. Na následujících fotografiích jsou děti a mladí, kteří zpívají na dětských bohoslužbách. Pod vedením Kristýny Perausové se schází k nácvičce písní na faře



a zároveň tak vytváří i hezké společenství. Každý nácvičce nové písně nám může připomenout slova 96. žalmu Zpívejte Hospodinu píseň novou, což je nejen výzva k učení se novému, ale i výzva k novému způsobu života. I láska se musí vyjadřovat stále nově, snažme se o to!



To nové se projevuje i na obnovách budov. Od listopadu loňského roku se pracovalo na nové střeše fary v Kaplicích. Zde se vlastně spojovalo nové se starým. Velká část krovu je z nových trámů, tašky jsou staré – z kostela v Rožmitále, ale velmi kvalitní. Podobně i v životě je, jak říká Ježíš, třeba spojovat věci staré (ale kvalitní!) s novými. I to je dobrá inspirace pro každého.



V pátek 14.3. se uskutečnilo v Českém Krumlově setkání mládeže z našeho vikariátu (okresu). Z Kaplice se zúčastnilo sedm mladých. Po mši sv. v chrámové kapli se mladí přesunuli na faru, kde probíhal program připravený Diecézním centrem pro mládež a který vedl P. Roman Dvořák



V programu bylo nejprve vzájemné seznámení. Každý řekl něco o sobě a také o situaci ve své farnosti. Zde bylo možné se inspirovat. Pak následovaly různé hry, které měly za cíl uvolnit účastníky a otevřít je pro druhé. Vytvoření společenství bylo hlavním cílem setkání.



V Pohorské Vsi probíhají jedenkrát za 14 dní schůzky dětí v kreativním kroužku. Pastorační asistentka Kristýna s dětmi tvoří různé výrobky z papíru, kterými jsou pak obdarováni lidé v domově pro seniory, nacvičují scénky (např. pro farní den), zpívá a učí různé pohybové hry a tance. Obecní úřad pro tuto činnost poskytuje např. i tělocvičnu.



Jednou až dvakrát do měsíce se koná schůzka dětského společenství vedeného pastorační asistentkou Kristýnou v Rožmitále na Šumavě. Náplň tvoří například výtvarné práce (které jsou pak vystaveny v kostele), nebo hry venku. Cílem je vytvoření dobré party. Děti se zde též něco dozví o tom co je v životě správné a také něco o křesťanských ideálech.



V pondělí 31.3. se vydala parta mladých, kteří navštěvují hodiny náboženství na gymnáziu s katechetkou Štěpánkou Talířovou na Římovskou křížovou cestu. Mladí si připomněli Ježíšovo utrpení i to dnešní ve světě. Nakonec jsme se sešli u stolu při společném jídle. Jako učedníci v Emauzích, kteří po cestě přemýšleli o Kristově utrpení a pak Ho poznali u stolu.



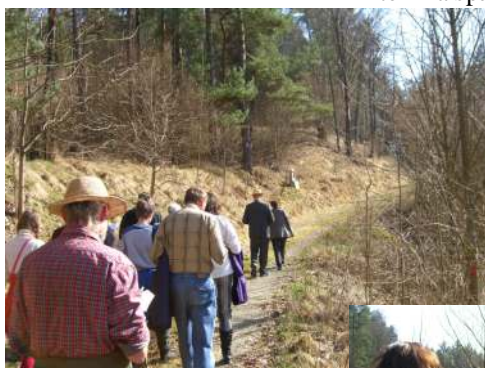
K poznání Krista se v postní době přibližovaly i naše katechumenky. Foto je z obřadu přijetí mezi čekatele křtu Andrei v Dolním Dvořišti.

Rozjímání o bolestech P. Marie se konalo 23.3. po cestě z Rychnova na Sv. Kámen. Zúčastnily se ho zvl. ženy z Rožmitálu.

# Křížová cesta v Cetvinách



Na rozjímání křížové cesty u Cetvin nás přišlo 30.3. asi 20 Věž cetvinského kostela jakoby nás zvala k vykročení směrem vzhůru – tedy k vyšším ideálům. Jedním z nich je i ideál přijetí kříže, vyrovnání se s ním a nesení ho s Kristem za spásu svou i druhých.



Hned na začátku se setkáváme s p. farářem z Leopoldschlagu a dvěma Rakušankami. Vytváříme modlitební společenství – chceme i společně nést své kříže.



Jít životní cestou plnou trampot společně, to je i připomínka této pobožnosti. Zamýšlíme se nad smyslem bolesti a chceme se vyprosit sílu k jejímu snášení



Modlitba – i společná je pramenem této síly. Zpět jdeme podél tekoucí Malše. Jakoby připomínala vodu tekoucí z probodeného Kristova těla – nový život proudící z Jeho (i naší) oběti.

# Velikonoční večeře



V mnohých našich farnostech konáme velikonoční večeře. Protože ta pravá – na Zelený čtvrtek by mohla být jen v jedné farnosti, začínáme již v sobotu před Květnou nedělí a pak pokračujeme každý den v jiné farnosti. První bývá v Rožmitále. Společenská místnost na faře však v tento den nebyla volná – nakrátko jsme ji poskytli k nouzovému ubytování dvou žen, kterým jsme pak poskytli jinou místnost.

Sešli jsme se tedy v klubovně, kterou užívají místní ženy ke svým schůzkám. Bylo nás 10. Jehněčí maso zajistili Otovi na farmě u Horní Plané. Maso upekl a omáčku uvařil František Labaš (pro většinu večeří). Vše bylo velmi dobré. K omáčce jsme přikusovali nekvašené chleby a pak následoval ještě piškotový beránek a čaj, či káva. Navazujeme tak na starou velikonoční tradici společného jídla, které posilovalo např. pastevce, než se vydali na nové pastviny – v době předizraelské. Izrael, jak víme, se sešel k beránkově hostině před odchodem z Egypta do zaslíbené země. A Židé se od té doby takto scházejí každý rok, aby si tuto událost nejen připomněli, ale aby si uvědomili, že jsou stále na cestě z otroctví hříchu do světa Boží lásky. Také Ježíš před svým odchodem z tohoto světa do Nebeského království slavil tuto hostinu. Společné jídlo před dramatickou cestou posiluje. V Omleničce (foto vpravo výše) jsme byli sice letos jen 4, ale i tak nám bylo spolu dobře.



V Dolním Dvořišti u Květy Pohlhammer-Lauterbachové kam přijeli i Rychnovští se nás sešlo 11. Bylo nás tedy jako apoštolů – bez Jidáše. A Pán byl uprostřed nás.





Smyslem těchto večerí bylo – jak už jsem napsal – duchovně i fyzicky se posílit před náročnou cestou do svobodného šťastnějšího světa. Proto se takto scházíme i my – abychom posílili naše vztahy ve společenství a také svou duši. Obrázky nahoře jsou z Malont, kde nás bylo také 11. Zde jsme s radostí přijali pohostinství Růženky Otů, která také večeri připravila. Zde, podobně jako ve Dvořišti navazujeme na setkávání prvotní církve, která se konala právě po domech.

Farnost v Blansku se tentokrát nesešla na své, faře, ale v Kaplici. *(foto vpravo)*

Posílila nás ještě katechumenka Veronika se svým kmotrem Jiřím, kteří se v Blansku často účastnili nedělních večerních bohoslužeb.

Po oněch devíti letech, co tyto večere konáme zřetelně cítím, jak nás skutečně společné jídlo dalo více dohromady. Pro někoho je dokonce tato večere a následující modlitba s Kristem v Getsemanské zahradě, tím nejvíce oslovujícím na Velikonocích.

Po večeri se pak ve většině farností koná getsemanská meditace. V Kaplici jdeme do malého kostela. Snažíme se naplnit Kristovo přání a pak alespoň hodinu s Ním bdít v modlitbě. Jsme tak nablízku všem, kdo prožívají nějaké trápení i těm, kdo odcházejí z tohoto světa.



V Kaplici nás při večeri bylo kolem dvaceti. Potěšující bylo, že přišlo dosti mladých. Beránek kterého pojídáme, nám také připomíná, že podobně i my máme být pokrmem – posilou druhým.

# Velikonoce

*Toto foto je z Kaplice*



Velikonoční svátky vlastně začínají již Květnou nedělí, kdy si připomínáme Kristův vjezd do Jeruzaléma. Ježíš přijíždí ne na koni jako králové, ale v pokoře na oslátku. Ozbrojen svou důvěrou v Boha a láskou. Připomíná tak, že vítězství nebude

dosaženo mocenskými prostředky člověka, ale mocí Boží. Tou mocí, která je i v našem nitru a která bojuje proti zlu dobrem. Rozkvetlé ratolesti jsou dokladem oné skryté vnitřní síly, která působí za pomoci slunce, že po zimě rozkvetou.



Podobně i dřevo kříže je jakousi uschlou ratolestí která však teplem a světlem ohně Ducha Božského vykveté novým životem při vzkříšení. Stejně tak i naše zármutky a trápení a nakonec i naše smrt. Je jen třeba se s důvěrou a odevzdaností se svěřit do rukou Božích. Věřit ve vzkříšení, znamená věřit v onen vnitřní oheň Ducha svatého, který je ve všech a ve všem.



Velkopáteční obřady (tyto fotografie jsou z Malont) začínají gestem úplného pokorného odevzdání se Pánu.



Shodnou myšlenku nese i obřad uctívání kříže, který vyjadřuje nejen náš soucit s Ukřižovaným a s každým trpícím, ale také naše přijetí kříže, který se ohněm lásky proměňuje v nástroj spásy. Dotek kříže může také představovat naše složení hříčů a trampot na Kristův kříž.



Setkání u ohně na začátku bohoslužby Velké noci připomíná i dávná setkání lidí u ohně na jaře než odešli na nové pastviny. U něho nabrali energii materiální i duchovní na cestu. Také i my se chceme o Velikonocích vydat na nové cesty. Vede nás podobně jako Izraelity světlo ohnivého sloupu – kterým je pro nás Kristus. Při bohoslužbě je symbolizován velikonoční svící. Pod jeho vedením chceme projít branou nejen do chrámu, ale i do Božího království.



Stejně jako si rozsvěčíme od paškálu své svíčky, můžeme si od Krista zapálit i plamének lásky a víry ve svém srdci, který je pak třeba dávat dál, zvl. dětem.



Světlo Kristovo projasňuje nejen tmu chrámu, ale i tmu našich duší a vztahů. Prosme o něj a také se z něj radujme.



Při noční bohoslužbě lépe vynikne krása a síla světla, podobně jako na našich chmurách. Velikonoční chvalozpěv, zvaný exultet, který se o Velké noci zpívá, dokonce opěvuje noc a „šťastnou vinu“, která způsobila, že přišel Vykupitel tak vznešený a veliký. Těšme se z toho.



V několika našich farnostech se nachází tzv. Boží hrob - tedy jakási imitace Kristova hrobu i se sochou představující Ježíšovo tělo. Obrázek vlevo představuje Boží hrob v Blansku, který byl letos díky kostelnici Hance Petrouškové poprvé otevřený.

Na Bílou sobotu má církev dlít na modlitbách u Božího hrobu, což se také uskutečnilo zvláště v Kaplici a Malontech kde měli lidé rozepsané služby a střídali se zde.

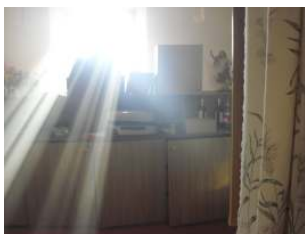
Modlitba na tomto místě má za cíl prohloubit náš vztah s Kristem. A také posílit naši naději, že i tam, kde se člověk setkává s nepřítomností Boží, se smrtí a hrobem, tedy neúspěchem a beznadějí, skrytě začíná působit Boží život. Je to jako se semínkem zasetým do země – tam se začne rozpadávat, ale vnitřní síla z něj vytvoří klíček, který se prodere napovrch a vyroste z něj rostlina.



U Ježíšova hrobu se na Bílou sobotu setkávají také katechumeni a konají se zde přípravné obřady před křtem. Zdůrazňují jim, že Ježíšovo pohřbení mohou také chápat jako výzvu, že v Kristově poslání mají nyní pokračovat oni. Zde je jim také svěřeno kredo, modlitba Páně, zde jim obřadem Effetha chce Pán otevřít sluch i řeč, zde si volí své nové jméno, a konečně jsou zde také pomazání olejem katechumenů, na znamení síly, kterou obrzjí pro životní boje.



Temný obrázek výše na němž je krásně vidět plamen velikonoční svíce krásně kontrastuje s rozzářeným kostelem níže. Podobně působí křest v duši – rozzáří ji. Na fotce vpravo vidíte pokřtěné katechumenky Andreu Dubskou a Veroniku Kosnovskou se svými kmotry.



Světlo Boží lásky chce rozzářit všechno. Oba obrázky nahoře jsou z nedělního velikonočního rána ze sakristie v Omleničce. Podobně zaplavují paprsky světla Ducha Božího i naše nitro, pokud se jim snažíme otevřít.

Obrázek vpravo zachycuje vstupní průvod kněze a ministrantů k oltáři. Jako první kráčí akolyta Jiří s kadidlem. To symbolizuje modlitby. Ano modlitba by měla předcházet vše



V Omleničce o Velikonocích ministrovali také děti Škutovi. Přispěly tak k radostnější atmosféře v kostele. Kadidelníci obsluhoval Luboš Beran. Vonný dým chce jednak navodit posvátnou atmosféru a jednak představuje modlitby vznášející se vzhůru k nebesům. Kadidlem se také vyjadřuje úcta – proto bývá okuřována Nejsvětější svátost, okuřován je také kněz i lidé. Toto okuřování se však děje v souvislosti s obětováním. Okuřovány jsou i dary chleba a vína. Ony i my všichni se máme tak jako onen dým darovat Pánu, povznést se k němu.

Kostely byly o svátcích naplněny více než jindy. Obrázek vpravo je z Dolního Dvořiště.

V kázání o velikonoční neděli jsem mluvil o znameních, ve kterých se nám i dnes dává poznat Kristus. Jsou to svátostná znamení i znamení které vidíme v přírodě. Mohou to být i rozkvetlé stromy a květiny. Četl jsem i příběh o velikonočních zvonech. Ano o těchto svátcích se zvoní více než jindy. Příběh byl o tom jak vyzvánění pohnulo svědomím jedné ženy, která chtěla opustit rodinu, tak že to nakonec neučinila. Kéž i nás zvony, připomínající tlukot Božího srdce, pohnout k zlepšení našeho života a vztahů.



# Velikonoce na Pohorí



Pohoří je místem, kde se nový, vzkříšený život ukazuje v plné síle. Přátelé ze sousední rakouské obce se zde velmi angažují v brigádnické formě oprav a úprav kostela a zvláště v pořádání různých akcí. Bohoslužba na Velikonoční pondělí se zde sice začala slavit z našeho popudu, ale pravý lesk jí dali až naši přátelé, vedení panem Altmannem. Tak je zde vždy zajištěn nádherný hudební doprovod, občerstvení a stánky.



Hlavním celebrantem byl benediktýnský kněz z kláštera asi 100 km vzdáleného. Bohužel jsem si nepoznamenal jeho jméno-měl se ozval, ale neozval se. Mše sv. se nesla v radostném a bratrském duchu. Čechů zde bylo asi 10, většinu tvořili Rakušané, ale všichni jsme se tu cítili velmi dobře – vždyť nás sjednocuje Kristus. Tak toto setkání přispělo k prohloubení



vztahů mezi našimi národy. Po bohoslužbě se mnozí nerozešli, ale využili možnosti občerstvení a popovídání si. Někteří se také zúčastnili vajíčkového tůkání. Oslavu v Pohoří jsem si pěkně užil, protože sám jsem zde nemusel nic připravovat. Byla to krásná tečka za Velikonocemi.

# Brigáda v Rožmitále



Koncem března, začátkem dubna se podařilo v souvislosti s nouzovým ubytováním dvou žen zorganizovat brigádu na úklid nepořádku ve spodních místnostech fary, které byly dlouhodobě užívány jako skladiště nepotřebných věcí. Byly tu věci odložené nájemníky ještě z období socialismu. Díky ženám z Rožmitálu, díky ubytovaným na rožmitálské faře, i díky klukům ubytovaným na faře v Kaplici se podařilo místnosti i sklep vyklidit. Díky obecnímu úřadu



byly objednány kontejnery odpad byl odvozen. Tento jarní, především končící úklid byl znamením, že úklid je třeba vykonat i v duši.



Možná i tam máme plno hniloby, které je třeba se zbavit ve zvěvědi. I nám prospěje vyvětrat nitro Duchem sv.



Po vykonání zednických, malířských a elektrikářských prací se jedna z vyklizených místností proměnila v útulný pokoj, který si ony dvě ubytované ženy vybavily darovaným nábytkem. Díky dárcům, díky Tondovi, Lubošovi a Jirkovi i všem, kdo přiložili ruku k dílu!

# Adopce na dálku - jak se žije v Indii

*Již několik let děláme v našich farnostech sbírky v rámci projektu Adopce na dálku na studium dívky Joyce Jenifer z Indie. Abychom poznali zemi, ve které ona žije, tak jsme již v lednovém čísle uveřejnili pár informací o Indii. Nyní v tom pokračujeme.*

## Školský systém Indie

V Indii je jako u nás povinná školní docházka, ale v chudých vrstvách Indů se stále dává přednost předávání vědomostí v rodině z generace na generaci. To hlavně díky tomu, že děti musí pomáhat rodičům pracovat a vydělávat peníze.

Povinná školní docházka začíná 1. třídou základní školy v šestém roce věku dítěte. Základní škola má na rozdíl od českých deset tříd. Absolvování jedenácté a dvanácté třídy znamená pro studenta dokončené střední vzdělání, možnost studia na univerzitě a velkou naději na osamostatnění se a získání dobrého povolání.

Osnovy na základních školách jsou téměř stejné jako v České republice. Známkování se ale liší. Děti za jednotlivé písemky, úkoly či zkoušení získávají bodové ohodnocení.

Žáci musí v průběhu školy složit několik velkých zkoušek hodnocených stupni A až D. První velká zkouška se koná po 4. třídě (mnoho dětí z chudých dětí končí školu právě vykonáním této zkoušky). Postupové zkoušky jsou pak na konci každého dalšího ročníku, zkouška po 10. třídě uzavírá základní stupeň vzdělání. Zkouška po 12. třídě je obdobou naší maturity, uzavírá střední školu a je podmínkou pro přijetí na vyšší školy. Absolvent tzv. Pre University Colledge (jako naše Joyce nyní studuje), může pokračovat na univerzitě, kde získá bakalářský titul nebo dokonce magisterský titul.

Prázdniny jsou v dubnu až květnu, začátek školního roku je 1. června, pak také poslední 2 týdny v říjnu - státní svátek Pooja, několik dní volna je v době Diválí i na Vánoce a v době jiných státních svátků (liší se v každé oblasti Indie).

## Oblékání

**Sárí** je dámský oděv, který se nosí v Indii, Nepálu, Bangladéši a na Šrí Lance. Je to vlastně dlouhý pruh látky, který se omotá speciálním způsobem na tělo. Sárí bývají 4 - 6 metrů dlouhá, jihoindická a svatební mohou mít i 8 metrů. Po obou stranách mívají sárí zdobené okraje, z toho jeden konec tvoří tzv. vlečka (pallava, pallu, headpiece), která bývá zdobena jinak, než sárí a nosí se buď přehozená přes rameno jako šátek nebo přes hlavu jako závoj.



**Pañdžábí** není tradičním indickým oděvem v pravém slova smyslu, protože se v Indii nosí "pouhých" 600 let. Do Indie přišlo z islámských zemí, kde ho nosí ženy i



muži. Ve velké oblibě ho mají všechny indické ženy bez rozdílu, zejména pochopitelně vyznavačky islámu nebo sikhského náboženství. Přezdívku „pañďžábí“ získalo právě proto, že se nejvíce nosí v severoindickém státě Paňďžáb, kde je většina obyvatel Sikhů. Skládá se vlastně ze tří částí - dlouhé haleny, téměř šatů, perského stříhu. Pod ní se nosí široké nebo úzké kalhoty a vše doplňuje elegantní šála, barevně perfektně sladěná s celým kompletem, která se nosí elegantně přehozená kolem krku nebo mnoha jinými způsoby.

## Indická kuchyně

K jejím typickým rysům patří hojné používání koření a převaha vegetariánských pokrmů. Hlavními surovinami jsou rýže, obilniny, luštěniny, mléčné výrobky (jogurty, přepouštěné máslo „ghí“), zelenina a koření.



## Indická kuchyně a zdraví

Indická kuchyně je v úzkém vztahu s tradičním indickým lékařstvím - ájurvédou, což se projevuje zejména v uvážlivém používání koření, ovoce a přísad. Podle ájurvédy jídlo ovlivňuje činnost tří tělesných složek (*tridóša*), tj. větru (*váta*), žluči (*pitta*) a hlenu (*kapha*). Proto se některé potraviny vzájemně nemají kombinovat a při některých chorobách se nedoporučuje požívání některých potravin.

## Nejznámější indické pokrmy

Přílohy:

- Čápátí: tenké placky z nekynutého těsta (indický nekvašený chléb);
- Purí: smažené kulaté placičky, podobné lívancům;
- Vařená rýže: obvykle se koření kurkumou a vaří s cibulí nebo mandlemi a rozinkami, případně s kokosem.

Vegetariánská jídla, např:

- „Dál“ - kaše z luštěnin, nejčastěji čočky, cizrny nebo fazolí „mungo“;
- „Khірčerí“ - pokrm z rýže, luštěnin, másla „ghí“ a koření;
- „Pakora“ - pečená placka, plněná zeleninou nebo luštěninami;
- „Panir“ - indický tvarohový sýr, připomíná balkánský sýr, není však tolik slaný;
- „Samósa“ smažená taštička, tvarované do kuželu, plněná směsí zeleniny s bramborami.

*doc. Milada Krejčí*

---

---

# Oznámení

---

■■■ **LOMEC u Vodňan POUTNÍ BOHOSLUŽBY** budou od 3.5. každou 1. sobotu od 17h a vždy 13. v měsíci (Fatimský den) též od 17h. (*jen 13.7. už od 9.30h*)

■■■ **MODLITBY TAIZÉ V Č. BUDEJOVICÍCH** - každé poslední pondělí v měsíci od 19:00 hodin v kostele sv. Rodiny (ul. Karla IV. u BiGy).

■■■ **DUCHOVNÍ CVIČENÍ PRO DÍVKY** od 18-ti let se koná v klášteře na Lomci u Vodňan 6.7.- 11.7. Pořádají Šedé sestry III. řádu sv. Františka. Duchovně doprovází P. Bohuslav Richter. Přihlášky tf.: 383 382 703. E-mail: kongregace@lomec.cz

■■■ **VÍKEND PRO RODINY V NOVÝCH HRADECH - o milosrdenství v rodině**  
Diecézní centrum pro rodinu připravuje víkendové setkání rodin v době velikonoční v termínu **13. - 15. 6. 2014**. Hostem bude **Phlic. Kateřina Lachmanová ThD.**, ve svém programu nabídne téma **Milosrdenství v rodině**. Je člověk schopen milosrdného přístupu v tak malém teritoriu jako je rodina, v tak těsných vztazích? Co všechno milosrdenství v rodině může přinést? A co když v ní chybí? Přihláška: <http://dcr.bcb.cz/>

■■■ **TÝDEN PRO RODINY V DOBRÉ VODĚ U HARTMANIC (SUŠICKO)**  
Diecézní centrum pro rodinu připravuje **duchovně relaxační pobyt pro rodiny s Mons. Alešem Opatrným v termínu 10. - 16. 8. 2014** s názvem **Boží království u nás doma**. Bude pamatováno duchovní i odpočinkový program jak pro děti, tak pro rodiče. Na programu budou přednášky, rozhovory ve skupině i v manželské dvojici, sdílení zkušeností i odpolední společný čas pro celou rodinu. Hlídnání dětí v době samostatného programu rodičů zajištěno. Přihláška na: <http://dcr.bcb.cz/>

---

---

# Kvíz

---

1) Kdo ve starozákonní době řekl: „Mluv Hospodine, tvůj služebník slyší“?

- a) Adam                                      b) Samuel                                      c) David

2.) Kdo dal Mojžíšovi jméno?

- a) faraonova dcera      b) faraon                                      c) porodní bába

3.) Kdo doprovázel Pavla na jeho první misijní cestě?

- a) Petr                                      b) Barnabáš                                      c) Barabáš

4.) Kdo z Ježíšových učedníků patřil mezi Zelóty?

- a) Bartoloměj                                      b) Jidáš                                      c) Šimon Zelóta

5.) Kdo komu řekl: „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš.“

- a) slepec Ježíšovi      b) Jakub andělovi                                      c) žalářník Pavlovi

6.) Kdo komu řekl: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám“

- a) Petr chromému      b) Ježíš veleknězi                                      c) Samaritán lupičům

☺ Jeden student byl známý tím, že na každou otázku profesora odpovídal: "Víte, existují dvě možnosti..." Profesor se proto rozhodl, že mu otázku položí tak, aby student nemohl odpovědět tím způsobem, jak vždy odpovídal. Proto se profesor zeptal: "Představte si, že jste zavolán rychle k umírajícímu člověku, který chce pokřtít. Jenže k dispozici je pouze polévka. Můžete pokřtít touto polévkou?" "Víte, existují dvě možnosti," odpověděl student. "Pokud je to polévka ze studentské menzy, tak je možné touto polévkou pokřtít. Pokud je to ale kvalitní domácí polévka, potom je možné udělit už jenom poslední pomazání."

☺ V jednom kostele byla na velikonoční triduum velmi hojná účast věřících. Jelikož mezi lavicemi je dosti široká ulička, dal kněz při uctívání Svatého Kříže docela praktický pokyn: "K uctívání Svatého Kříže přistupujte, prosím, po čtyřech!" I když to bylo o Velkém pátku, museli se mnozí lidé usmát.

☺ "Pane kardinále, nevezal byste funkci ministra financí?" "Ale proč já?" "No, myslel jsem, že vy přece komunikujete s Bohem a jen on ví, kde jsou peníze z našich privatizačních fondů a bank."

☺ Jeden pan farář měl nadváhu, byl pěkně kulaťoučký. Dělal si ze sebe legraci a říkával: "Víte, že do nebe nevejde nic nedokonalého? A nejdokonalější těleso je koule."



„Mojžiši, mohl bys s tím laskavě přestat?“

---

# *Zfarní matřiky:*

---

Kaplice:

## **Pohřby:**

4.1. František Šedivý

4.2. Milan Reif

10.3. Marie Jelenová

22.1. Julie Kellnerová

13.2. Anna Balintová

10.4. František Šikl

24.1. František Plachý

28.2. Marie Sosnová

30.4. Jan Hermann

## **Křty:**

1.3. Roman Voráček

19.4. Andrea Dubská

19.4. Dana Holcnerová

1.3. Alžběta Voráčková

19.4. Veronika Kosnovská

19.4. Jiří Rameš

Svatý Kámen:

## **Křty:**

29.3. Jiří Sedláček

29.3. Matěj Kubíček

*Pamatujte, prosíme, v modlitbách a vzpomínkách!*

---

# *Modlitba:*

---

**Vzrůstej ve mně, Ježíši**

**vzrůstej ve mně.**

**V mém duchu**

**v mém srdci**

**v mých představách**

**v mých smyslech.**



**Vzrůstej ve mně**

**svou laskavostí,**

**svou čistotou,**

**svou pokorou,**

**svou horlivostí**

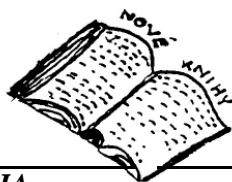
**svou láskou.**

**Vzrůstej ve mně svou milostí**

**svým světlem a pokojem**

**vzrůstej ve mně ke slávě svého Otce**

**k větší Boží cti. Amen.**



## **Joseph Langford: MATKA TEREZA A PANNA MARIA**

Lidé, kteří prosluli svatostí, mají většinou vřelý vztah k Matce Boží. Nejinak je tomu u drobné ženy vzešlé z albánského národa Agnes Bojaxhiu, která je dnes na celém světě známá jako Matka Tereza. Její obrovské dílo na pomoc chudým a strádajícím, v nichž viděla Krista, by se nikdy nebylo mohlo uskutečnit, kdyby se doslova nedržela za ruku Panny Marie. V této knížce nám autor dává nahlédnout do vztahu Matky Terezy k Panně Marii. V závěru knihy najde čtenář stručný popis zjevení P. Marie v Guadalupe.

## **Marie Šulcová: STRACH BUŠÍ NAD VĚŘE**

Příběh kněze, který přistoupil na spolupráci StB. Příběh kněze, který vdechl jedné vlažné farnosti nový život a řada mladých lidí s ním objevila svou vlastní víru. Příběh kněze, který poskytoval informace i zprostředkování. Co převáží na vahách života?

**a doporučuje tyto starší knihy:**

## **Gertrud von le Fort: PILÁTOVA ŽENA**

Bohaté dílo autorky roste z nehlubších otázek víry, které viděla často jasnoživěji než katedroví odborníci. Její dílo působí dnes daleko za hranice Německa, kde se jí dostalo uznání mimo jiné i udělením čestného doktorátu katolické teologie na mnichovské universitě.

## **Jaroslav Durych: SLUŽEBNÍCI NEUŽITEČNÍ**

V této nové své románové skladbě, střídavě položené do světa českého a italsko-románského, osvědčil autor své umění dokonalé psychologické prózy výpravné.

## **Anselm Grun: ŠTĚSTÍ SOUZNĚNÍ**

Praktické podněty pro život autor zasazuje do tradice slavných básníků a myslitelů. Nádherné snímky Michy Pawlitzkého dodávají textům atmosféru i další podněty k rozjímání.

## **Jacques Philippe: VE ŠKOLE DUCHA SVATÉHO**

Na velice důležité duchovní otázky hledá autor svěží a přehlednou formou odpověď.

## **Gianfranco Ravasi: MĚSÍC S PANNOU MARIÍ**

Autor vybral na každý den měsíce jeden úryvek z písmá. Inspirativním způsobem jej komentuje a na konci nabízí vhodnou modlitbu z liturgických textů nebo z textů významných křesťanských osobností.

**Půjčovní doba farní knihovny: ST 16-17.30 ČT 8.45-9.30 PÁ 16-17.30 NE – na požádání**

V jiných farnostech se půjčuje po mši sv. a je možné si objednat knihy z kaplické knihovny



V knihovně je možno posedět, přečíst si časopisy, knihy, občerstvit se čajem či kávou. Časopisů máme již kolem 10 druhů. Půjčujeme také audiokazety s přednáškami i hudbou ap.



Je zde i možnost zakoupit si knihy, růžence, obrázky a přívěšky. J. Novotný

# INFORMACE

## Pro všechny farnosti

■■■ **CETVINY - MÁJOVÉ POBOŽNOSTI** se budou konat v neděli **11. a 25.5.** od 14.30. Odjezd z Kaplice od fary ve 14h. Je lépe se předem přihlásit.

■■■ **BIBLICKÉ HODINY** v našich farnostech mají nyní na programu probírání jednotlivých biblických knih po sobě. V měsíci květnu budeme probírat 5. knihu Mojžíšovu - Deuteronomium.

**Ekumenická biblická hodina** bude ve **čtvrtek 15.5.** od 19h v Kaplici, v evangelické Arše (Pohorská ul.).

■■■ **DĚTSKÁ POUŤ V POHOŘÍ** se bude konat v **sobotu 31.5.** Přihlásit se můžete u P. Pavla

■■■ **KONCERT V DOLNÍM DVORĚŠTI** v **neděli 25.5. od 17h** se uskuteční přeshraniční žákovský koncert Barokní hudby v kostele sv. Jiljí. Vystoupí žáci hudebních škol v Kaplici a Freistadtu. Z Freistadtu bude přivezeno i cembalo.

■■■ **VÍKENDOVÝ POBYT PRO DĚTI NA KTIŠI** se bude konat **od pátku 20.6. do neděle 22.6.** Povede ho Kristýna Perausová. Děti se mohou přihlašovat u P. Pavla (Tf.: 732 872 662)

■■■ **POUTNÍ ZÁJEZD DO TAIZÉ** ve Francii (ekumenické místo setkávání mládeže) bude konat P. Pavel od **14. do 24.7.** Navštívíme také poutní místo La Saletta, Avignon, chvíli pobudeme u moře a pak přes Milán zpět. Můžete se přidat, cena za dopravu a ubytování se snídaní bude kolem 11 tis. Kč. Strava buď vlastní, nebo si zajistí každý sám.

■■■ **FARNÍ DOVOLENÁ** se bude konat od **10. do 16.** srpna v západních Čechách. Navštívíme Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Cheb, Bečov nad Teplou (relikviář sv. Maura), klášter Teplá, Nový Dvůr, německý Waldsassen. Přihlásit se můžete u P. Pavla (tf.732 872 662)

## Kaplice

■■■ **MÁJOVÉ POBOŽNOSTI** se budou konat v neděli a v úterý od 18h v kostele.

■■■ **EKUMENICKÁ BIBLICKÁ HODINA** se uskuteční ve **čtvrtek 15.5.** od 19h v evangelické Arše v Pohorské ul.

■■■ **PÁSMO HUDBY A POEZIE** (s mariánskou tematikou) se uskuteční ve **středu 21.5.** od 18h

■■■ **NOC KOSTELŮ** se bude konat v Kaplici v **pátek 23.5.** s tímto programem:  
18h mše sv. s výkladem pro hosty

19-20.30 volná prohlídka obou kostelů včetně půdy, s výstavkou bohoslužebných rouch a předmětů a možností rozhovoru s organizátory

20.30-21h **DĚTSKÁ SCĚNKA** - o sv. Vojtěchu

21.30h **KONCERT ZUŠ** při svíčkách

■■■ **DĚTSKÁ MŠE SV.** bude v neděli **1.6.** od 9.30h.

# LITURGICKÝ KALENDÁŘ a INFORMACE

## KVĚTEN 2014

NEDĚLE	11.5.	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	žaltář 4.t.
Středa	14.5.	Sv. Matěje, apoštola	svátek
Pátek	16.5.	Sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka	svátek
NEDĚLE	18.5.	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	žaltář 1.t.
NEDĚLE	25.5.	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	žaltář 2.t.
Pondělí	26.5.	Sv. Filipa Neriho, kněze	památka
Čtvrtek	29.5.	<i>slavnost Nanebevstoupení Páně oslavíme následující neděli</i>	
Čtvrtekem začíná devítidenní příprava na slavnost Seslání Ducha svatého			
Pátek	30.5.	Sv. Zdislavy	památka
Sobota	31.5.	Navštívení Panny Marie	svátek

## ČERVEN 2014

NEDĚLE	1.6.	<i>oslavíme NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ</i>	žaltář 3.t.
Úterý	3.6.	Sv. Karla Lwanga a sruhů, mučedníků	památka
NEDĚLE	8.6.	SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO	slavnost
Skončila doba velikonoční a začíná liturgické mezidobí – 10. týden, žaltář 2.t.			
Středa	11.6.	Sv. Barnabáše, apoštola	památka
Pátek	13.6.	Sv. Antonína Paduánského, kněze a učitele církve	památka
NEDĚLE	15.6.	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	pak žlt. 3.t.

### Blansko

■■■ MÁJOVÉ POBOŽNOSTI se budou konat ve čtvrtek od 17h. V neděli po mši sv. budou Loretánské litanie.

### Omlenička

■■■ MÁJOVÉ POBOŽNOSTI se budou konat ve čtvrtek od 18h.

■■■ KONCERT ŽÁKŮ ZUŠ se bude konat v sobotu 17.5. od 19h.

■■■ POUTNÍ ČESKO-NĚMECKÁ BOHOSLUŽBA s rodáky se bude konat v neděli 18.5. od 11h.

### Malonty

■■■ MÁJOVÉ POBOŽNOSTI se budou konat v úterý od 17h

# PRAVIDELNÝ FARNÍ PROGRAM

## **KAPLICE – kostel sv. Petra a Pavla / kostel sv. Floriána / fara /jinde**

<b>Úterý</b>	modlitba	<b>18 h</b> letní čas	<b>17.00</b> zimní čas	kostel
<b>Středa</b>	setkání / biblická hodina	<b>18 h</b> letní čas	<b>17.30</b> zimní čas	fara
Ekum. biblická hodina: 1. ST v měsíci-18h fara, / 1. ČT od 19h v ev. Arše   ted– ČT 15.5. Archa				
<b>Čtvrtek</b>	mše svatá	<b>8 h</b> (v adventní době již v 7h )		kostel
<b>Pátek</b>	mše svatá, pak adorace	<b>18 h</b> letní čas	<b>17.30</b> zimní čas	kostel
	setkání mladých	<b>19.15</b> fara	Mše sv. v Domově pro seniory	<b>15h</b>
<b>Sobota</b>	<i>1. sobota v měsíci</i>	16.30h odjezd na Svatý Kámen na mši sv. v 17h		
<b>NEDELE</b>	mše svatá	<b>9.30</b>	<i>1.NE v měsíci - zaměřená na děti, s rytmickými zpěvy. Mimo hl. svátky a hl. prázdniny!</i>	

## **MALONTY – kostel sv. Bartoloměje / fara**

<b>NEDELE</b>	mše svatá / boh.slova	<b>8 h</b> v kostele	<b>Setkání na faře: nyní u Otů</b>		<b>17h</b>
			<b>Út 1x za 14 dní, nyní: 20.5.-až v 17.45</b>		

## **OMLENICE – kostel sv. Jana Nepomuckého / fara**

<b>NEDELE</b>	mše svatá / boh.slova	<b>8 h</b> v kostele	<b>Setkání na faře: Čt 1-2x za měsíc, nyní: 22.5.</b>	18h l.čas	17h z.čas
---------------	-----------------------	----------------------	---	-----------	-----------

## **BLANSKO – kostel sv. Jiří / fara**

<b>NEDELE</b>	mše svatá v kostele	<b>18h</b> let. čas	<b>17h</b> zim.čas	<b>Setkání na faře: Čtvrtek nepravidelně, nyní ?</b>	<b>18h</b> let.č.	<b>17h</b> zim.č.
---------------	---------------------	---------------------	--------------------	--	-------------------	-------------------

## **DOLNÍ DVOŘIŠTĚ – kostel sv. Jiljí**

<b>NEDELE</b>	mše svatá - nyní: 1x za 14 dní	18.5. a 1.6.	<b>11.15</b>	<b>Setkání ve společenství- 1x měsíčně - v sakristii kostela,</b>	nyní: ?
---------------	--------------------------------	--------------	--------------	---	---------

## **RYCHNOV NAD MALŠÍ – kostel sv. Ondřeje**

<b>NEDELE</b>	mše svatá nyní: 1x za 14 dní	11.15	<b>Setkání v 17/18h</b>	<b>Svatý Kámen</b>	
			Pondělí: 26.5.	poutní kostel P. Marie Sněžné:	
				<b>1. SO v měsíci: mše v 17h</b>	<b>nyní: 7.6.</b>

## **ROŽMITÁL NA ŠUMAVĚ kostel sv. Šimona a Judy**

<b>SOBOTA</b>	mše svatá: mimo 1. sobotu	<b>18h</b> let.čas	<b>17h</b> zim.čas	<b>Setkání na faře: Sobota 1x za měsíc, nyní: 24.5.</b>	<b>19h-l.čas</b> <b>18h-z.čas</b>
---------------	---------------------------	--------------------	--------------------	---	--------------------------------------

## **POHORSKÁ VES kostel sv. Linharta**

<b>NEDELE</b>	mše sv. nyní: 1.6.	v 15h	<b>Setkání dětí - 1 x za 14 dní</b> venku nebo v klubovně na Obecním úřadě:	Sobota (ob) 10.30h
---------------	--------------------	-------	---	--------------------

## **CETVINY: kostel Narození P.Marie**

## **POHOŘÍ NA ŠUMAVĚ: P. Marie Dobré rady**

Něm.-česká pout': 2. SO v srpnu- 14h	<b>- Pondělí velikonoční: 15h mše sv. /ost. nepravidelně</b>
Česká pout': 2. NE v září od 14.30h	<b>- září- 2.sobota a neděle: česko-něm.poutní oslavy</b>

Správa farností: Farské nám. 80, 382 41 Kaplice, ☎ 380 313 096.

E-mail: [farnost.kaplice@atlas.cz](mailto:farnost.kaplice@atlas.cz) web: [www.farnostkaplice.cz](http://www.farnostkaplice.cz)

Správce farností: P. Pavel Šimák, ☎ 732 872 662, e-mail: [p.pavel.simak@seznam.cz](mailto:p.pavel.simak@seznam.cz)

**Doba, kdy je kněz nejsnáze k zastížení na faře v Kaplici:**

**Středa 8 – 10.30h a 16h-17h, Čtvrtek 9 – 10.30h.** Dle možnosti i jindy. Pondělí je volný den.

Návštěvu je nejlépe domluvit předem (telefonicky).

Farní list Kaplicka vydává Římskokatolická farnost Kaplice pro vnitřní potřebu farností v nákladu 150 ks. Adresa, na niž můžete posílat příspěvky do časopisu - výše. **NEPRODEJNÉ** (Náklady na 1 kus asi 15,-Kč.) Toto číslo vyšlo v neděli 11.5.2014.



# Úmysly apoštolátu

## modlitby

na měsíc květen 2014

**Úmysl všeobecný:** Aby hromadné sdělovací prostředky byly nástrojem sloužícím pravdě a míru.

**Úmysl misijní:** Aby Maria, Hvězda evangelizace, směřovala poslání církve k ohlašování Krista všem lidem.

**Úmysl národní:** Aby doba přípravy na kněžství byla pro bohoslovce školou svatosti a moudrosti.

**Úmysly farní:** Dej, Pane, ať v době velikonoční zakusíme všichni sílu Tvého zmrtvýchvstání a prožijeme vzkříšení všeho dobrého v našem životě

- Prosíme za naše čerstvě pokřtěné sestry Veroniku a Andreu, dej jim vytrvalost a nadšení ve víře, pomoz jim aktivně se zapojit ve farnosti a nám pomoz být jim oporou
- Posiluj ve zdraví našeho bývalého biskupa Jiřího, a dej ať volba nového biskupa je vedena Tvým duchem, aby byl nový biskup pro diecézi požehnáním.
- Požehnej, Pane, připravovanou dětskou pouť v Pohoří, naše setkání s rodáky v Omleničce a Kaplici, pobyt dětí na Ktiši a plánovaný poutní zájezd do Francie
- Pomoz nám, založit společenství rodin, ministrantů a obnovit společenství mladých
- Prosíme za pomoc pro usmíření mezi znepřátelenými lidmi i skupinami
- Požehnej, Pane, naší práci s dětmi ať přinese dobrý užitek, prosíme za dary Ducha svatého pro naše katechetky Štěpánku a Jiřinku a pastorační asistentku Kristýnu
- Prosíme o nová kněžská i řeholní povolání, i za povolání k různým službám ve farnosti; povolej, Pane, také nové ministranty a dej své požehnání našim akolytům Pavlovi, Jiřímu a Jakubovi, varhaníkům, kostelníkům a všem, kdo ve farnostech slouží
- Prosíme o vanutí Ducha pokoje pro místa, kde se bojuje nebo je napětí. Zvláště prosíme za Ukrajinu, Sýrii, Irák, Afganistan, Afriku a Izrael
- Prosíme za dívku Joyce z Indie, jíž jsme si vzali do adopce na dálku. Žehnej jí, i celé rodině, buď jí oporou a pomoz jí vystudovat, najít si dobrou práci.
- Požehnej činnosti Kaplické Charity a všem, o které se Charita stará.
- Prosíme za ubytované na našich farách, pomoz jim v jejich problémech
- Smiluj se, Pane, nad těmi, kteří propadli alkoholu, drogám, hazardním hrám, ap., a také nad uvězněnými, osvobod' všechny z moci zla.
- Posilni či zcela uzdrav naše tělesně i duševně nemocné, potěš všechny osamělé, zoufalým dej novou nadějí a veď k trpícím naše kroky. Zvláště prosíme za .....
- Odpusť, Pane, hříchy našich zemřelých, smiluj se nad nimi a přijmi je do své slávy.



## Farší prodejna nabízí:



### **DOTKNI SE VÝŠIN po stopách slavných osobností**

Hrdinové jednotlivých příběhů této knihy překračují hranice dobového myšlení a navzdory překážkám jdou neochvějně za svým snem. Tím nám ukazují, že i my máme možnost zasáhnout do toku dějin a posunout lidstvo o kousek kupředu. Svým příkladem nás vybízejí k tomu, abychom nepromarnili svůj život, ale proměnili jej v jedinečné vítězství, které nám i lidem kolem nás přinese užitek a radost.

Osudy lidí, jako byl Thomas Alva Edison, Matka Tereza, Antonín Dvořák či Jan Ámos Komenský, v nás dozajista mají moc probudit touhu něčeho v životě dosáhnout a svým činem proměnit tento svět k lepšímu. Kniha Dotkni se výšin potěší každého, kdo chce nejen získat cenné informace z historie, ale i obohatit svůj život o inspirující myšlenky.

### **Marie Svatošová: MÁME PROČ SE**

**RADOVAT** Autorka v osmdesáti krátkých úvahách nad Písmem probouzí ve čtenářích vědomí, že k autentickému životu z víry neodmyslitelně a zcela přirozeně patří radost. Radost z prožívané zkušenosti milovaného Božího dítěte. Radost, kterou nepohlí lidské zklamání, trápení nebo bolest. Radost sdílená, prožívaná ve vztahu, radost spojující nebe se zemí. Nectíme se inspirovat nabízenými životními postřehy a vnásejme tuto radost do vlastního života.



### **SEXY STYL – Krásná nebo vyzývavá?**

Vypadat skvěle neznamena ukazovat všechnu svou kůži na těle. Znamená to mít jedinečný styl, vyjadřující osobnost. Tato kniha dívkám pomůže porozumět vlastnímu tělu a také tomu jak se na něj dívají kluci.

### **Daniel Ange: TVÉ TĚLO JE STVOŘENO PRO LÁSKU**

Autor hovoří o lidské sexualitě otevřené, ale přitom ohleduplné a citlivě. Představuje ji jako velký dar, jímž se lidé aktivně podílejí na lásce Boha k člověku a jeho tvůrčími konání. Varuje též před jejím zneužíváním a na životních příbězích a svědectvích ukazuje, jaké dramatické důsledky přináší sobecké a nezodpovědné zacházení s tělem vlastním i druhého člověka. Každého přitom vnímá jako milované Boží dítě, nikoho neodsuzuje, ale vybízí k důvěrnému vztahu s Bohem a k úctě k sobě i k druhým.

